

Așezările urbane

Activitățile din mediul urban constituie surse de poluare pentru toți factorii de mediu, de aceea aceste activități trebuie controlate și dirijate, astfel încât să se reducă la minim impactul asupra mediului. Factorii de mediu aerul, apa, solul, flora, fauna suferă în continuare, sub impactul activității umane, modificări cantitative și calitative importante. În concordanță cu cerințele evoluției firești ale dezvoltării, cu conceptele de participare ale societății civile la dezvoltarea durabilă și echilibrată a propriilor așezări, cu conceptul de organizare din țările Uniunii Europene, apare, s-a definit ideea de amenajarea teritoriului.

Scopul de bază al amenajării teritoriului îl constituie armonizarea, la nivelul întregului teritoriu, a politicilor economice, sociale, ecologice și culturale, stabilite la nivel național și local pentru asigurarea echilibrului în dezvoltarea diferitelor zone ale țării.

Până în anul 1990, construcțiile de locuințe se executau cu preponderență pe verticală, având drept scop menținerea cu orice preț a suprafețelor delimitate prin planurile de sistematizare aprobate. După anul 1990 s-au impus construcții de locuințe cu unul-două etaje pentru a se îmbunătăți indicatorii de confort ai populației, de creștere a suprafeței zonelor verzi și luciului de apă pe cap de locuitor, precum și de creștere a gradului de siguranță a clădirilor și locuitorilor acestora. În acest context, s-au elaborat Planurile de Urbanism General adaptate la necesitatea rezolvării prezente și viitoare a nevoilor fiecărui oraș. Starea clădirilor de locuit individuale în cadrul municipiilor diferă în funcție de vechime, materialele folosite, forma de proprietate și zonele în care sunt amplasate.

Urbanizarea privită ca un proces continuu, dinamic, este o activitate:

- operațională, prin detalierea și delimitarea în teren a prevederilor planurilor de amenajare a teritoriului;
- integratoare, prin sintetizarea politicilor sectoriale privind gestionarea teritoriului localităților;
- normativă, prin precizarea modalităților de utilizare a terenurilor, definirea destinațiilor și gabaritelor de clădiri, inclusiv infrastructura, amenajările și plantațiile.

Astăzi, zonele urbane sunt zone complexe: rezidențiale, industriale, culturale, administrative, științifice, de învățământ, comerciale, având căi de comunicație interne și externe complexe.

Impactul asupra mediului prin extinderea ecosistemelor urbane se datorează faptului că cea mai mare parte a populației trăiește în zone limitrofe fără a avea asigurate serviciile de bază (apa potabilă, sisteme de canalizare, colectarea și tratarea deșeurilor, locuințe adecvate, asistența sanitară, hrana și energia. Dezvoltarea unui sistem urban este în mod substanțial influențată de aplicarea unui management adecvat, axat pe patru ținte principale:

- dezvoltarea infrastructurii și asigurarea accesului la această infrastructură;
- asigurarea accesului la locuință;
- protecția mediului ambiant;
- diminuarea sărăciei.

Analizând tabelul următor, se constată creșterea continuă a procentului populației urbane în raport cu populația din mediul rural. Astfel, dacă la nivelul anului

1985, cele două procentaje au fost egale (50% în mediul rural și 50% în mediul urban), după acest an, analiza numărului de locuitori din municipiile și orașele țării arată că, 30,6% au o populație între 5.000-9.999 locuitori, 29,6% dintre acestea au între 10.000-19.999 locuitori, urmate de cele cu o populație cuprinsă între 20.000-49.999 locuitori care au o pondere de 18,8%.

Grupe de județe, municipii orașe și comune, după numărul locuitorilor	Numărul județelor , municipiilor orașelor și comunelor		Numărul locuitorilor	
	Date absolute	Total (%)	Date absolute	Total (%)
JUDEȚE				
TOTAL	42	100	21623849	100
sub 300.000	6	14.3	1.584.292	7.3
300.000 – 399.999	10	23.8	3.494.146	16.2
400.000 – 499.999	9	21.4	4.097.876	19
500.000 – 599.999	6	14.3	3.397.661	15.7
600.000 – 699.999	4	9.5	2.620.168	12.1
700.000 – 799.999	4	9.5	2.863.292	13.2
800.000 și peste	3	7.2	3.566.414	16.5
MUNICIPII ȘI ORAȘE				
TOTAL	314*	100*	11879897	100
sub 3.000	5	1.6	12.848	0.1
3.000 – 4.999	15	4.8	63.392	0.5
5.000 – 9.999	96	30.6	709.031	6.0
10.000 – 19.999	93	29.6	1.252.321	10.5
20.000 – 49.999	59	18.8	1.789.788	15.1
50.000 – 99.999	21	6.7	1.490.022	12.6
100.000 – 199.999	14	4.4	1.870.262	15.7
200.000 – 999.999	10	3.2	2.767.274	23.3
1.000.000 și peste	1	0.3	1.924.959	16.2
COMUNE				
TOTAL	2.850*	100	9.743.952	100
Sub 1.000	66	2.3	48.908	0.5
1.000 – 1.999	554	19.4	877.763	9.0
2.000 – 4.999	1.766	62.0	5.725.172	58.7
5.000 – 99.999	443	15.6	2.852.876	29.3
100.000 și peste	21	0.7	239.233	2.5

valori sub 0,1

Conform organizării administrative a teritoriului existentă la 1 iulie 2005

Sursa: Anuarul Statistic al României, ediția 2006

În ceea ce privește migrația populației determinată de schimbarea domiciliului, în anul 2005, populația sosită în mediul urban a fost de 136.840 persoane, față de anul 2004 când s-au înregistrat 174.447 persoane sosite în mediul urban. În mediul rural, situația nu s-a schimbat foarte mult față de anul precedent: 135.764 persoane sosite în anul 2005 și 195.445 în anul 2004.

Factorii de risc asociați urbanizării constau în:

- poluarea aerului;
- zgomotul;
- accidentele de trafic;
- stresul și problemele legate de schimbarea stilului de viață.

Odată cu dezvoltarea zonelor de locuințe, în zonele urbane s-au prevăzut și utilitățile necesare: comerț, servicii, alimentație publică, școli, favorizând dezvoltarea sectorului privat.

Dezvoltarea zonelor comerciale urmărește:

- refacerea, modernizarea și amenajarea centrelor vechi existente cu activități preponderent comerciale;

- înființarea unor centre comerciale noi prin atragerea investițiilor străine.

În general, se pot face următoarele aprecieri:

- concentrarea activităților de comerț în zonele piețelor agroalimentare conduce la solicitări excesive ale acestor zone, cu implicații în salubritatea și igiena urbană;

- este benefică dezvoltarea acestui sector de activitate, cu condiția evitării desfășurării acestor activități de comerț în amplasamente improvizate în zonele blocurilor de locuințe sau în chioșcuri rudimentare;

primăriile orașenești au în vedere evoluția unităților comerciale insistând pe latura calitativă (reutilizare, reconversia unor spații amenajate necorespunzător și organizarea eliminării deșeurilor rezultate din aceste activități).

În conformitate cu Planurile Urbanistice Generale aprobate s-a procedat la modernizarea centrelor comerciale existente. În vederea conformării cu legislația sanitară și de protecție a mediului toate piețele agroalimentare cunosc un proces de modernizare adaptat la standardele actuale.

Zonele rezidențiale devin astăzi una din cele mai disputate probleme.

Viteza impusă de societate în rezolvarea problemelor de serviciu impun cu preponderență găsirea celor mai optime soluții pentru deplasarea rapidă și comodă la și de la serviciu, cumpărături, activități culturale, odihnă. În plus, nevoia de modernism și originalitate au determinat găsirea unor materiale și structuri arhitectonice care să satisfacă nevoia de nou, simplu, eficace, ușor de întreținut.

În structura serviciilor de gospodărie comunală sunt incluse componente ca:

- alimentarea cu energie electrică și gaze;
- captarea și distribuția apei potabile;
- canalizarea și epurarea apelor uzate și meteorice;
- producția și distribuția energiei termice pentru încălzire și apă caldă;
- întreținerea străzilor, spațiilor verzi și obiectivelor din domeniul public;
- transportul local public, administrarea, întreținerea și repararea fondului

locativ de stat;

- colectarea, transportul, depozitarea și eliminarea definitivă a deșeurilor menajere.

Zonele rezidențiale sunt proprietate majoritar de stat sau majoritar privată după cum fondurile care contribuie la realizarea lor sunt bugetare și private.

Fondul de locuințe existent în anul 2005, în România, este de 8.176.487 locuințe, semnalându-se o creștere de 315.599 locuințe față de cele existente în anul 1998. Din fondul total de locuințe, 199.000 locuințe reprezintă proprietate de stat, iar 7.977.000 locuințe reprezintă proprietate privată. În cadrul zonei de locuit, o mare importanță o are zona verde, care asigură o ambianță plăcută, contribuind la ameliorarea climatului, la reducerea nivelului de zgomot și a poluanților atmosferici. În principal, urbanizarea spațiului este datorată: extinderii habitatului extrafamilial, mutării activităților industriale, artizanale și a serviciilor la periferiile orașelor sau în mediul rural, dezvoltării infrastructurilor de transport (rețele feroviare, șosele, autostrăzi, linii electrice).

Municipiile, orașele și comunele sunt grupate în 41 de județe la care se adaugă municipiul București - cu statut de capitală.

În medie un județ are o suprafață de 5800 km² și o populație de 500.000 de locuitori. Principalele orașe, în raport cu numărul de locuitori sunt: București (1.924.959), Cluj-Napoca (310.194), Iași (307.377), Constanța (306.332), Timișoara (303.640), Craiova (300.182), Galați (298.366), Brașov (282.517), Ploiești (233.699), Brăila (218.744), Oradea (206.223) – vezi tabelul următor. 25 de orașe au peste 100.000 locuitori, iar 5 orașe au peste 300.000 locuitori.

Nr. crt.	Municipiul/ orașul	Populația	Nr. crt.	Municipiul/ orașul	Populația
1	Bucuresti	1.924.959	14	Arad	168.606
2	Iasi	307.377	15	Sibiu	154.201
3	Constanta	306.332	16	Târgu Mures	147.112
4	Timisoara	303.640	17	Baia Mare	140.937
5	Cluj-Napoca	310.194	18	Buzău	136.624
6	Craiova	300.182	19	Satu-Mare	115.197
7	Galati	298.366	20	Botosani	117.318
8	Brașov	282.517	21	Râmnicu-	111.701
9	Ploiesti	233.699	22	Piatra-Neamt	109.720
10	Brăila	218.744	23	Dr -Turnu	109.444
11	Oradea	206.223	24	Suceava	106.732
12	Bacău	180.516	25	Focsani	101.083
13	Pitești	171.071	26	Târgu Jiu	96.318

Densitatea medie a populației pe țară este de 90 loc/km². În tabelul 8.1.10. se prezintă densitatea populației pe județe, la 1 iulie 2005 (*după Anuarul Statistic al României – 2006*). Cea mai mare densitate se înregistrează în cazul municipiului București și anume 8.088 locuitori/km². Urmează județele: Prahova, Ilfov, Iași, Galați, Dâmbovița, Brașov, Bacău, Cluj, Constanța cu densitatea cuprinsă între 177 - 101 locuitori/km² iar cea mai mică densitate se înregistrează în județele Tulcea, Caraș-Severin, Harghita, Bistrița-Năsăud, Arad, Covasna, Alba, Mehedinți, cuprinsă între 29 locuitori/km² și 62 locuitori/km².

Spațiile verzi reprezintă o categorie funcțională în cadrul localităților sau aferentă acestora, al cărei specific este determinat, în primul rând, de vegetație și în al doilea rând de cadrul construit, cuprinzând dotări și echipări destinate activității cultural-educative, sportive sau recreative a populației. Caracterizându-se prin suprafețe, amplasări, amenajări și folosințe diferite, spațiile verzi se grupează în două categorii distincte:

- spații verzi de folosință generală sau publice, care cuprind parcuri, grădini, scuaruri, accesibile întregii populații;
- spații verzi de folosință limitată aferente locuințelor, dotărilor social-culturale, zonelor industriale, căilor de comunicație, zonelor de protecție sanitară, grădinilor botanice și zoologice etc.

Aceste suprafețe sunt determinate folosind indicii *suprafață spații verzi pe locuitor*, care variază între 9 - 13m² pentru orașele mici (până la 20000 locuitori), 12 - 20m² pentru orașele mijlocii (între 20.000 - 100.000 locuitori) și 17 - 26 m² pentru orașele mari (peste 100.000 locuitori). Vegetația, element fundamental al mediului natural, constituie componenta principală a spațiilor verzi. Zonele verzi reprezintă o condiție indispensabilă a unei vieți urbane normale; ele au în primul rând un rol estetic, dar contribuie în mod esențial la atenuarea poluării atmosferice, neutralizează unii poluanți, filtrează praful, regularizează umiditatea aerului și a temperaturii, oferă protecție împotriva poluării fonice.

Evoluția suprafețelor ocupate cu spații verzi nu a fost tot timpul ascendentă, între anii 1990 -2005 constatându-se o fluctuație continuă.

Se constată că, în perioada 1980 -1990, suprafața spațiilor verzi a crescut de la 169,6km² la 220,8km². Începând cu anul 2000, creșterea suprafeței spațiilor verzi este nesemnificativă, ajungând în anul 2005 la 200,98km². Acest aspect a fost determinat pe de o parte, de neimplicarea autorităților administrative locale, de intensificarea activității în domeniul construcțiilor, iar pe de altă parte, de atitudinea populației. Situația existentă a spațiilor verzi și a zonelor de agrement, la nivel național, este nesatisfăcătoare.

Parcurile sunt destinate pentru odihnă , recreere, și pentru manifestări culturale, sportive etc.

Pentru a fi posibilă amenajarea acestora, respectând principiile ce stau la baza proiectării spațiilor verzi și mai ales principiul funcționalității și compatibilității, suprafața unui parc trebuie să depășească 20 ha. Mărimea acestora se stabilește în funcție de numărul locuitorilor, considerând că 10% din populația orașului îl frecventează în același timp. In aceste parcuri se găsesc arbori seculari ocrotiți, dintre care amintim: *Taxus baccata* (tisa), *Quercus robur* (stejar), *Castanea sativa* (castan comestibil), *Pinus nigra* (pinul negru), *Tilia tomentosa argentea* (tei alb argintiu), *Thuja orientalis* (tuia), *Fagus silvatica*, *Abies alba* (brad alb), *Sorbus torminalis* (sorb), *Gleditsia triacanthos*, *Populus alba* (plopul alb) și *Robinia pseudacacia* (salcâm) etc. Parcurile naturale, naționale, rezervațiile naturale și științifice sunt extrem de importante în contextul actual în care lupta cu poluarea capătă noi și noi valențe.

Scuarurile reprezintă o categorie importantă de spații verzi cu acces nelimitat, intens frecventate sau traversate de vizitatori și trecători, care sunt mai răspândite în cadrul orașului și răspund operativ nevoilor de odihnă și lectură de scurtă durată sau realizării unui efect decorativ deosebit.

Normativul nr. 112/1973 prevede între 1 și 4 m² de scuar pentru fiecare locuitor.

Sursele de apă și rețele de canalizare

România dispune de un bogat bazin hidrologic alcătuit din:

- ape de suprafață, izvoare de apă naturale, minerale, termale, pârauri, râuri, fluviu;
- lacuri naturale în circuri glaciare, în cratere vulcanice, în depresiuni carstice, de baraje naturale, în crovuri, limane fluviatile și fluviu – maritime, lagune marine, lacuri de luncă, lacuri din Delta Dunării;
- lacuri antropice;

În țara noastră, activitatea de gospodărire a apelor se confruntă cu numeroase probleme ca de exemplu:

- lipsa surselor de apă de calitate pentru unele zone urbane și rurale;
- starea precară a infrastructurilor sistemelor centralizate de alimentare cu apă și canalizare; o calitate necorespunzătoare a apelor curgătoare pe anumite sectoare, a lacurilor, a apelor subterane freatice, din cauza poluării cu ape menajere și ape industriale;
- numeroase localități expuse riscului inundațiilor.

Prin apa menajeră se înțelege apa care se evacuează din gospodăriile oamenilor și care trebuie colectată, descărcată în colectoare magistrale și condusă către stațiile de epurare și tratare a apei menajere prin stații de pompare. Această apă este încărcată cu diferite reziduuri menajere, grăsimi și hidrocarburi. Ca atare, ea este supusă unui proces de pretratare, filtrare, dedurizare și decontaminare înainte de a fi reintrodusă în circuitul natural. Aceste procese se realizează cu ajutorul stațiilor de epurare în două trepte, pentru următoarele domenii de utilizare:

- orașe, comune, colectivități restrânse;
- hoteluri și restaurante;
- sate de vacanță și campinguri;
- șantiere și depozite;

- unități industriale și comerciale;

Rețelele de canalizare se întind pe o lungime de 17.514 km, în creștere cu 331 km, rămânând în continuare insuficiente. În prezent, dispun de rețele de canalizare publică 675 localități, dintre care 302 municipii și orașe, 373 localități rurale.

Gradul de dotare a străzilor cu rețele de canalizare este de 52% din lungimea totală a străzilor. În comparație cu străzile care au conducte de alimentare cu apă, numai 72% din acestea au și rețele de canalizare. Din totalul de aproximativ 21,7 milioane locuitori, în România beneficiază de serviciul de canalizare 11,45 milioane locuitori, reprezentând 52,8% din total.

Doar 8,25% din populația comunităților sub zece mii de locuitori beneficiază de sistem de canalizare. Pentru localitățile cu mai mult de zece mii de locuitori, gradul de racordare la sistemul de canalizare variază între 43%, în județul Ilfov, și 95%, în județul Sibiu. În ceea ce privește racordarea la stații de epurare, cel mai mic procent este în județul Brăila - 2%, iar cel mai mare este în județul Sibiu - 89%.

Corelând cele două echipări hidroedilitare, populația țării se poate grupa în trei mari categorii:

- populație neracordată la nici un serviciu: 31%;
- populație racordată la serviciile de apă: 16%;
- populație racordată la ambele servicii: 53%.

Calitatea mediului în zonele urbane

Calitatea aerului este exprimată statistic printr-o serie de indicatori, care exprimă fenomenul de poluare sub forma răspândirii în aer a unor substanțe reziduale poluate, rezultate din activitățile economice. În ultimele decenii, calitatea mediului urban a suferit schimbări fiind influențată de o serie de factori cum ar fi poluarea fonică, traficul tot mai intens, dezvoltarea unor activități cu impact asupra atmosferei. Calitatea aerului în așezările umane se determină prin măsurarea concentrațiilor medii orare, zilnice sau lunare ale diferiților poluanți și compararea acestora cu valorile limită sau după caz, concentrațiile maxime admisibile prevăzute în actele normative în vigoare (*Ordinul Ministerului Apelor și Protecției Mediului nr. 592/2002* pentru poluanții relevanți, respectiv STAS 12574-87 pentru restul poluanților reglementați).

Supravegherea calității aerului la nivel local se face prin măsurarea unor:

- poluanți comuni (SO₂, NO₂, NH₃, pulberi în suspensie), în toate rețelele locale din zonele industriale și/sau urbane;
- poluanți specifici (HCl, fenoli,aldehide, Cl, H₂S, CS₂, F, H₂SO₄, metale grele: Pb, Cd), în zone industriale, în funcție de activitate.

Până în anul 2002, calitatea apei potabile a fost evaluată conform STAS 1342/1991 - Apa potabilă, iar condițiile de aprovizionare cu apă, conform *Ordinului Ministerului Sănătății nr. 536/1996* - Norme de igienă. Cea mai importantă schimbare legislativă în domeniul apei potabile o reprezintă *Legea nr. 458/2002* privind calitatea apei potabile, care este transpunerea *Directivei 98/83/CEE* - Calitatea apei destinate consumului uman. Legea reglementează calitatea apei potabile împotriva efectelor oricărui tip de contaminare a acesteia, prin asigurarea calității ei de apă curată și sanogenă.

Monitorizarea calității apei potabile, inspecția și autorizarea sanitară a sistemelor publice de aprovizionare cu apă și a fântânilor publice se face de către Direcțiile de Sănătate Publică județene și a municipiului București.

Aspectele privind gestionarea deșeurilor au fost detaliate în capitolul 6. Trebuie menționat că prioritatea din domeniul deșeurilor o constituie implementarea Directivei Uniunii Europene și în acest sens în cursul anului 2006 a fost finalizat Planul Național de Gestionare a Deșeurilor. pe diversele domenii: uleiuri uzate, deșeuri electrice și electronice, incinerare, deșeuri spitalicești, vehiculele scoase din uz, deșeuri de ambalaje, deșeuri din construcții și demolări etc.

O sursă continuă și comună de contaminare a factorilor de mediu în mediul urban o constituie rampele de *deșeuri menajere și industriale* a căror funcționare nu este conformă legislației și cerințelor actuale.

După proveniența lor, deșeurile urbane includ:

- *deșeuri menajere de la populație;*
- *deșeuri menajere de la agenții economici;*
- *deșeuri stradale.*

Peste 95% din deșeurile urbane sunt depozitate. În fiecare localitate există cel puțin un depozit pentru deșeurile urbane. La nivelul anului 2005 existau în funcțiune 18 depozite urbane ecologice pentru următoarele localități din România: Constanța (Ovidiu și Costinești), București (Glina – prima celulă și Vidra), Giulești Sârbi, Chiajna, Piatra Neamț, Sighișoara, Ploiești (Boldești, Bănești, Băicoi), Brăila, Arad, Brașov, Oradea, Buzău, Slobozia, Cristian și Craiova (Mofleni).

Unul dintre elementele de importanță majoră pentru derularea normală a activităților umane pe timp de zi, seară, noapte este confortul acustic definit de menținerea nivelului de zgomot în parametrii recomandați. Tendința de formare de aglomerări urbane de mari dimensiuni are drept consecință mărirea numărului de surse de zgomot. Tehnicile actuale în construcții, ale căror caracteristici vibro-acustice sunt net dezavantajoase în comparație cu cele vechi, favorizează propagarea zgomotului și vibrațiilor. Sursele principale de zgomot în mediul urban includ transportul rutier, feroviar, aerian, industriile, activitatea de construcții și activitățile publice.

În cadrul Uniunii Europene aproape 40% din populație este expusă zgomotului de trafic rutier cu niveluri ce depășesc 55 dB(A), ca nivel de presiune acustică, ponderată A, pe durata unei zile; 20% din populație este expusă la niveluri ce depășesc 65 dB(A). Pentru oprirea acestei tendințe s-au adoptat măsuri legislative de diminuare a nivelurilor de zgomot prin acțiuni atât “la sursă”, adică asupra elementelor generatoare de zgomot, cât și “la receptor”, asupra elementelor ce trebuie protejate față de zgomot.

În cadrul politicilor Comunității Europene privind zgomotul, din 1997 s-a lucrat la elaborarea unei directive în domeniu, finalizată prin adoptarea ei în 2002 – Directiva 2002/49/EC a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene, referitoare la evaluarea și gestionarea zgomotului ambiental; ea a fost transpusă prin Hotărârea de Guvern. nr. 321 din aprilie 2005. La nivelul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, s-a realizat, în conformitate cu art. 9 din *Hotărârea de Guvern nr.321/14.04.2005 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiental*, o situație centralizată, conținând 9 aglomerări urbane cu mai mult de 250.000 locuitori, drumurile principale și căile ferate principale pentru care se realizează hărți de zgomot strategice, începând cu anul 2007.

Nr. crt.	Regiunea	Aglomerarea	Populația
1	8 București - Ilfov	Municipiul București	1.931.236
2	6 Nord - Vest	Municipiul Cluj - Napoca	305.620
3	1 Nord - Est	Municipiul Iași	316.716
4	2 Sud - Est	Municipiul Constanța	305.550
5	5 Vest	Municipiul Timișoara	303.796
6	4 Sud - Vest	Municipiul Craiova	300.587
7	2 Sud - Est	Municipiul Galați	296.697
8	7 Centru	Municipiul Brașov	281.375
9	3 Sud - Muntenia	Municipiul Ploiești și comunele: Bărcănești, Blejoi, Valea –Călugărească	262.294

Aglomerarea formată din Ploiești, Bărcănești, Blejoi și Valea Călugărească este stabilită la nivelul anului 2006.

Sursele majore care produc zgomot și asupra cărora trebuie intervenit sunt traficul rutier, feroviar și aerian, comerțul, construcțiile și lucrările publice, și zonele industriale, inclusiv porturile.

Sursele de poluare fonică sunt clasificate în:

- surse fixe, incluzând zonele rezidențiale, industriale, de construcții și demolare;
- surse mobile care sunt date de rețeaua de transport urban de suprafață, aeroporturi.

La reuniunea de la Paris din anul 1990, s-a stabilit că transporturile rutiere constituie principala sursă de zgomot în societatea modernă, circa 80% din poluarea fonică a unui oraș fiind zgomotul emis de autovehicule.

În cazul circulației rutiere zgomotul este determinat de:

- sistemul de propulsie;
- transmisiile mecanice;
- contactul pneu-cale de rulare;

Factorii care influențează nivelul de zgomot sunt:

- factorii de emisie;
- factorii de propagare (distanța față de sursa de zgomot);
- factorii meteorologici.

Zgomotul produs de traficul feroviar, nu afectează întreaga populație a orașelor; arterele feroviare sunt mai puțin numeroase, traficul este concentrat pe anumite direcții și zone, iar zgomotul se propagă în lungul axei căii ferate.

Schimbarea progresivă a parcului de tramvaie în exploatare, a calității șinelor, vor aduce un efect benefic transportului urban, de suprafață, acest mijloc având circulație fluentă, fiind bine perceput de populație ca nepoluant, rapid și sigur.

Traficul aerian generează poluare fonică prin derularea ciclului de decolare – aterizare, afectând astfel populația care locuiește în vecinătatea aeroporturilor.

Starea de confort și de sănătate a populației în raport cu starea de calitate a mediului

Mediul în care trăiește omul este influențat, în primul rând de calitatea aerului, apei, solului, locuinței, alimentelor pe care le consumă, precum și de a mediului în care își desfășoară activitatea. Strâns legată de acești factori, este starea de sănătate a populației.

Sănătatea reprezintă integritatea sau buna stare fizică, psihică și socială a individului și colectivităților. Ea nu se adresează numai individului, ci și colectivității umane. Precizarea acestor aspecte este importantă pentru a înțelege de ce este necesară colaborarea tuturor celor implicați în elaborarea Planului Național de Sănătate Publică.

Acțiunea factorilor de mediu asupra organismului uman se exercită nu numai asupra populației expuse, ci și asupra descendenților acesteia, determinând fie mutații ereditare transmisibile, fie malformații congenitale.

Evaluarea stării de sănătate a populației constă în identificarea factorilor de risc, care țin de:

- calitatea aerului în zona urbană;
- alimentarea cu apă potabilă;
- colectarea și îndepărtarea reziduurilor lichide și solide de orice natură;
- zgomotul urban;
- habitatul – condiții improprii (zgomot, iluminat, aglomerarea populațională etc.);
- calitatea serviciilor (de toate tipurile) oferite populației.

Mediul ambiant poate influența sănătatea prin: factori fizici (climă, aer, apă, sol, zgomot, poluare, radiații); factori biologici (hrană, microorganisme, calitatea nutritivă și microbiologică a alimentelor); factori socio-comportamentali și organizaționali (structura socială, mobilitatea populației, educație, cultură, factori economici, stres).

Poluarea aerului are atât efecte directe cât și efecte indirecte asupra sănătății populației.

Efectele directe sunt reprezentate de modificările care apar în starea de sănătate a populației ca urmare a expunerii la agenții poluanți.

Efectele indirecte sunt reprezentate de modificări produse de poluarea aerului asupra mediului și indirect asupra sănătății umane – schimbările climatice, deprecierea stratului de ozon.

Pentru evaluarea gradului de afectare a aparatului respirator, care este primul și cel mai grav afectat în cazul poluării aerului ambiant, se pot alege câțiva indicatori de sănătate și anume:

- mortalitatea prin boli respiratorii, calculată la 1.000 de locuitori;
- morbiditatea specifică prin boli ale aparatului respirator, calculată la 100.000 de locuitori;
- numărul bolnavilor internați în spital pentru anumite boli respiratorii acute sau cronice;
- alți indicatori specifici.

Autoritățile de Sănătate publică Județene și Agențiile de Protecția Mediului Județene au întocmit evaluarea expunerii la poluare a populației pentru 9 localități în anul 2006: Bucuresti, Resita, Galati, Piatra-Neamt, Slatina, Vatra Dornei, Vaslui, Botosani.

În prevenirea acestor îmbolnăviri datorate expunerii populației în general la diferiți poluanți atmosferici, o importanță deosebită o are, atât profilaxia primară (de prevenire a apariției bolilor), cât și profilaxia secundară. În acest sens, se au în vedere următoarele:

- menținerea concentrației substanțelor toxice din mediu sub nivelul concentrațiilor maxime admise din normative;
- screening-ul și/sau investigarea pe loturi reprezentative ale populației cu risc crescut de îmbolnăvire, mai ales pentru grupele populaționale sensibile (nou născuți, copii mici, femei gravide, bătrâni), în special, pentru poluanți cum sunt:
- plumbul (datorat surselor fixe-industriale, cât și mobile-trafic) prin determinări ale plumbemiei la grupa populațională cu risc (copii de 0-6 ani, femei gravide) cât și alte *metale grele* (cadmiu, arseniu etc.);
- poluanții atmosferici iritanți (TSP, NO₂, SO₂) care prin expunerea de scurtă sau lungă durată, duc la apariția unei patologii respiratorii specifice, ce se manifestă în special la grupa de vârstă 7-11 ani;
- studii epidemiologice ce reflectă impactul poluării atmosferice asupra indicatorilor demografici de mortalitate și morbiditate.

Expunerea la particulele în suspensie (TSP, PM₁₀, PM_{2,5}) are impactul cel mai mare asupra stării de sănătate a populației.

Consecințele expunerii la pulberi în suspensie, constau în afectarea tuturor grupelor de vârstă, prin favorizarea apariției și accelerarea/agravarea evoluției unor afecțiuni ca: bronșita acută și cronică, emfizemul pulmonar, astmul bronșic, bronhopneumopatia obstructivă cronică, cancerul pulmonar; în cazul copiilor, determină crearea unei predispoziții precoce la infecții respiratorii și astm bronșic.

Prin studiile efectuate de Ministerul Sănătății se urmărește:

- punerea în evidență a impactului poluării aerului cu diferiți poluanți (Pb, pulberi) și/sau al poluării interioare din locuințe asupra sănătății populației, cu precădere asupra copiilor;

- elaborarea de metodologii în vederea monitorizării și evaluării uniforme pe întreg teritoriul țării a impactului poluării aerului asupra stării de sănătate.

Derularea Programului APHEIS a ajuns la cea de-a treia etapă și însumând 26 de orașe din 12 țări își propune:

- crearea unei baze de date care să conțină informații despre gradul de sănătate al populației, în raport cu principalii poluanți ai aerului;

- furnizarea acestor date celor interesați (factori de decizie politică, cercetători, publicul interesat);

- îmbunătățirea colaborării dintre decidenții politici, oamenii de știință și populație în scopul protecției sănătății populației.

În ultimele decenii, dezvoltarea intensă a industriei și a transporturilor a avut ca urmare o creștere progresivă a poluării cu plumb. Plumbul este prezent în aerul atmosferic chiar și în orașele situate la distanțe mari de orice sursă de poluare. În atmosfera centrelor populate și cu un intens trafic motorizat, cantitatea de plumb atinge niveluri ridicate. Sursele de poluare cu plumb sunt: întreprinderile industriale care extrag, prelucrează și utilizează plumb și compuși de plumb, termocentralele, circulația rutieră, benzină, coloranții cu compuși de plumb, insecticidele și fumul de țigară. Problema principală sunt cele 1,5 milioane de mașini care elimină anual, fiecare un kilogram de plumb. Evaluarea expunerii la plumbul (Pb) atmosferic generat de traficul auto s-a realizat prin monitorizarea calității aerului în 8 mari intersecții, dispuse pe întreg teritoriul municipiului București și a unei zone martor.

Cele 8 intersecții și zona martor sunt:

- zona Știrbei Vodă;
- zona Pache Protopopescu – depășiri CMA;
- zona Hotel Dorobanți – depășiri CMA;
- zona Aviatorilor;
- zona martor – Parcul Herăstrău – depășiri CMA;
- zona Berceni;
- zona Luliu Maniu;
- zona Dristor;
- zona Piața Unirii – depășiri CMA.

Printre activitățile derulate în cadrul Unității pentru Emisii și Sănătate, Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene, privind starea de sănătate a populației, se numără și proiectul PEOPLE - „Expunerea populației la poluanții din aerul înconjurător în Europa” - proiect comun al Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene, Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și Ministerului Sănătății. Proiectul are ca scop evaluarea expunerii populației la poluanții din aerul înconjurător și include măsurări ale poluanților din aerul atmosferic și ale gradului individual de expunere personală, fiind focalizat pe emisiile provenite din transport și fumat, utilizând ca reper benzenul.

Nivelul de risc, stabilit de Organizația Mondială a Sănătății, se situează între 3,8 și 7,5 cazuri de leucemie mieloidă la un milion de persoane expuse pe durata vieții la $1\mu\text{g}/\text{m}^3$ de benzen. *Directiva 2000/69/EC* prevede o valoare limită a acestuia până la 1 ianuarie 2010 de $5\mu\text{g}/\text{m}^3$. Odată cu intrarea în Uniunea Europeană și implementarea Directivelor privind calitatea aerului și emisiile, se estimează reducerea acestora. Legislația privind calitatea aerului poate fi mai eficientă când este înțeleasă și agreată de către cetățeni. Proiectul PEOPLE ajută la crearea unei legături între informația științifică ce stă la baza politicii și viața zilnică a cetățenilor. Întărirea conștientizării populației

privind factorii care influențează poluarea aerului va conduce la protejarea eficientă a mediului.

Apa este un factor indispensabil vieții. În organisme ea îndeplinește multiple funcții. *Efectele cronice* reprezintă formele de manifestare cele mai frecvente ale acțiunii poluării mediului asupra sănătății umane.

Anual, Institutul de Sănătate Publică din București elaborează raportul național privind monitorizarea epidemiilor hidrice prin apa potabilă. Gradul de accesibilitate al populației la „apă sigură” pentru băut și prepararea hranei, precum și pentru satisfacerea cerințelor de igienă individuală și generală, constituie unul dintre indicatorii mondiali de caracterizare a calității vieții unei comunități.

Anul	Dizenterie număr cazuri	Hepatita A număr cazuri	BDA număr cazuri	Tuberculoza număr cazuri
2000	2.708	26.441	85.055	23.673
2001	2.601	25.833	81.268	25.847
2002	2.856	18.866	97.317	26.566
2003	1.575	13.006	87.184	25.237
2004	1.431	13.631	82.675	24.776
2005	765	11.171	71.851	22.860
2006	322	2.482	32103	20.856

Majoritatea îmbolnăvirilor s-au datorat întreruperii furnizării apei potabile sau defecțiunilor existente în rețelele de alimentare cu apă potabilă.

Unele activități de gestionare a deșeurilor pot prezenta un potențial risc pentru mediu, deoarece diferitele metode de gestionare implică emisia unor poluanți în mediu. Gestionarea neadecvată a deșeurilor conduce la numeroase cazuri de contaminare a solului și a apei subterane, afectând sănătatea umană. În mediul rural, unele comune raportează sistematic zero Kg de deșeuri colectate. În aceste cazuri deșeurile generate se regăsesc integral depozitate necontrolat în albiile apelor și la liziera pădurilor. Nici un depozit de deșeuri municipale nu se conformează cerințelor de mediu, acestea urmând a fi închise etapizat.

În conformitate cu Proiectul Strategiei pentru gestionarea deșeurilor, principalele forme de impact și de risc determinate de depozitele de deșeuri orășenești și industriale în ordinea percepției populației sunt:

- modificări de peisaj și disconfort vizual;
- poluarea aerului;
- poluarea apelor de suprafață și subterane.

Iritarea, deși nu este un aspect al stării de sănătate, întreținută și repetată, ea poate declanșa procese de degradare a stării de sănătate. Zgomotul este definit ca un sunet nedorit, supărător. Efectul cel mai obișnuit asupra omului este stimularea reacției de iritare. Modelul propus pentru aprecierea iritării la zgomot identifică doi factori principali de influențarea acesteia:

- mărimea zgomotului, considerând frecvența și caracteristicile temporale;
- caracteristicile distribuției zgomotului de fond – existent în afara celui perturbator.

Frecvența pentru domeniul audibil este cuprinsă între 20Hz și 20kHz. Sensibilitatea maximă a urechii omenești este pentru frecvențe în intervalul 2.000÷5.000Hz. În afara acestui domeniu, nivelul pragului de audibilitate crește rapid pentru frecvențele joase cât și pentru cele mai înalte. Astfel, domeniul dinamic maxim al auzului uman este mai mare de 120dB, întinzându-se de la zero dB. la 120 – 130dB. – pragul de iritare al urechii mijlocii și 140dB. – pragul de durere. Spre comparație, în conversații se atinge nivelul de 60dB, iar o orchestră puternică sau un concert rock ating 80 – 90 dB. Nivelul maxim se datorează traficului greu, transportului în comun, etc.

În sistem neorganizat, în orașe, trăiesc câini, pisici, șobolani, șoareci care înrăutățesc starea de confort a locuitorilor din orașe în special în zonele periferice.

Înmulțirea excesivă a numărului de animale fără stăpân, îndeosebi câini și pisici în zonele urbane, poate reprezenta un risc pentru sănătatea populației.

În conformitate cu Ordonanța nr. 155/2001, aprobată și modificată prin Legea nr. 227/2002, Consiliile Locale ale unităților administrativ-teritoriale au obligația de a amenaja din fonduri proprii, adăposturi pentru câinii fără stăpân, respectiv pentru acei câini care circulă liberi fără însoțitor sau abandonati în locuri publice.

Nu s-au efectuat recensăminte ale animalelor abandonate, așa că nu se poate preciza numărul acestora. Nu se desfășoară programe de sterilizare a animalelor abandonate și nici la această oră nu sunt realizate programe concrete și măsuri ferme dar civilizate pentru evitarea situațiilor periculoase.

Obiective și măsuri

În ultima vreme, este necesară concentrarea asupra ideii de prevenire și precauție, precum și a ideii de reducere, sub normele de emisie, a evacuărilor de poluanți în atmosferă, pe baza principiului „poluatorul plătește”.

Obiectivele generale legate de mediu și sănătate prevăd:

- îmbunătățirea calității mediului, astfel încât substanțele poluante produse de om să nu reprezinte un factor de risc pentru sănătatea umană și să nu aibă o influență negativă asupra acesteia;
- menținerea sănătății, definită ca o stare de bunăstare fizică, mentală și socială, însoțită de lipsa bolilor și a infirmităților.

Dezvoltarea politicilor și strategiilor naționale pentru reducerea emisiilor de poluanți ai aerului a constituit una dintre obligațiile principale impuse de Convențiile la care România este semnatară.

Demersurile politice generale pe care Comunitatea Europeană urmează să le adopte în următorii ani sunt următoarele (pentru fiecare grup de substanțe poluante):

- identificarea riscurilor pentru sănătatea umană, luând în considerare grupurile țintă vulnerabile în mod special, care sunt copiii și bătrânii și stabilirea de standarde în consecință; determinarea căilor prin care substanțele ajung în corpul uman și determinarea celor mai eficiente acțiuni necesare în vederea diminuării nivelurilor acestor substanțe sau cel puțin, aducerea lor la niveluri acceptabile (care în anumite cazuri pot fi foarte bine 0);
- includerea diferitelor priorități privind mediul, în cadrul politicilor și standardelor specifice cu scopul de a identifica posibilitățile de eliminare a emisiilor sau utilizarea substanțelor cu risc crescut pentru sănătatea umană, în fabricarea produselor destinate consumului uman de orice tip.

În vederea prevenirii și combaterii poluării aerului, la nivel național, s-au stabilit norme de concentrații maxime admisibile ale poluanților atmosferici și s-au elaborat acte legislative corespunzătoare cu cerințele europene și internaționale. Principalele modalități de menținere a calității aerului sunt:

- reducerea și chiar eliminarea eliminării în atmosferă a substanțelor poluante;
- diminuarea influenței răspândirii poluanților în aer;
- amplasarea ramurilor industriale poluante cât mai departe de centrele populate;
- creșterea suprafețelor spațiilor verzi, care influențează benefic fenomenele meteorologice și asigură o circulație mai rapidă a diferitelor substanțe poluante.

În zonele urbane, problemele de mediu afectează în mare măsură calitatea vieții cetățenilor. Analiza aspectelor demografice, inclusiv a celor referitoare la populație, zonele de locuit și spațiile ocupate, evidențiază o tendință de degradare a mediului în zonele urbane.

Desfășurarea activității serviciilor de apă și canalizare se realizează în astfel de condiții încât să se poată atinge următoarele obiective:

- îmbunătățirea condițiilor de viață ale cetățenilor;
- realizarea unei infrastructuri edilitare moderne, ca bază a dezvoltării economice;
- dezvoltarea durabilă a serviciilor;
- protecția mediului.

Ca urmare, se impun următoarele măsuri:

- continuarea lucrărilor la obiectivele aflate în execuție pentru crearea de noi surse de apă;
- economisirea apei, reducerea pierderilor la utilizatori și în rețelele de distribuție, utilizarea eficientă a apei;
- conformarea pana la data de 31 decembrie 2015, a sistemelor de colectare a apelor uzate orasenesti și a sistemelor de epurare si evacuare a apelor uzate orasenesti in aglomerarile cu mai mult de 10000 l.e.;
- conformarea pana la data de 31 decembrie 2018, a sistemelor de colectare a apelor uzate orasenesti și a sistemelor de epurare si evacuare a apelor uzate orasenesti in aglomerarile cu mai puțin de 10000 l.e.;

îmbunătățirea calității apei prin reducerea poluării cauzate de substanțe periculoase deversate în mediul acvatic (modernizarea și retehnologizarea proceselor industriale, realizarea de noi stații de epurare a apelor industriale).

Calitatea și cantitatea apei în condițiile schimbărilor climatice care duc la scăderea pânzei de apă freatică și la secete prelungite, devine o problemă majoră.

Principalele obiectivele în acest domeniu sunt:

- reducerea treptată a deșeurilor depozitate în cele 101 de depozite municipale de deșeuri neconforme existente, cu respectarea cantităților maxime anuale de deșeuri stabilite prin negocieri:
 - la 31 decembrie 2006: 3 470 000 tone;
 - la 31 decembrie 2007: 3 240 000 tone;
 - la 31 decembrie 2008: 2 920 000 tone;
 - la 31 decembrie 2009: 2 920 000 tone;
 - la 31 decembrie 2010: 2 900 000 tone;
 - la 31 decembrie 2011: 2 740 000 tone;
 - la 31 decembrie 2012: 2 460 000 tone;
 - la 31 decembrie 2013: 2 200 000 tone;
 - la 31 decembrie 2014: 1 580 000 tone;
 - la 31 decembrie 2015: 1 420 000 tone;
 - la 31 decembrie 2016: 1 210 000 tone.

Singurul mod de eliminare a deșeurilor în majoritatea localităților este depozitarea. Dar aceste depozite sunt neecologice, neavând dotările necesare pentru protecția mediului ; capacitățile sunt în curs de epuizare, amplasamentele sunt improprie și nu dețin autorizație de funcționare. Toate depozitele de deșeuri municipale care nu se conformează cerințelor de mediu vor fi închise etapizat.

Pentru succesul tehnicilor de reciclare, este important să se obțină deșeuri colectate selectiv cât mai curate. Pentru aceasta trebuie organizată sortarea la sursă și colectarea selectivă a lor, o sarcină dificilă, care depinde într-o anumită măsură de comportarea și de gradul de conștiință ecologică al consumatorilor.

Un obiectiv major al este de a implementa acțiuni, proceduri și investiții de mediu în vederea atingerii țintelor propuse. Se urmărește, de asemenea, încurajarea participării publicului la luarea deciziilor în probleme de mediu.

În Europa, zgomotul este o problemă importantă care afectează sănătatea umană și calitatea vieții în proporție de 25% din totalul poluării existente. Ea duce la creșterea

stres-ului, modifică dinamica somnului și crește probabilitatea apariției afecțiunilor cardiace. În mare parte, problema este generată de activitatea de transport și de construcții. Principalul obiectiv în domeniul zgomotului prevăzut în cadrul celui de-al VI-lea Program de acțiune pentru protecția mediului constă în *reducerea numărului de persoane afectate în mod regulat și pe termen lung de nivele ridicate ale zgomotului, de la un număr de 100 milioane de persoane în anul 2000 cu 10% până în anul 2010 și cu 20% până în anul 2020.*

Principalele mijloace de combatere a zgomotului pot fi clasificate în:

- reducerea nivelului de zgomot la sursă;
- măsuri urbanistice;
- măsuri de protecție a construcțiilor și clădirilor;
- protecția directă a omului expus în mediu poluat fonic.

În prezent, inițiativele Comunității europene pentru reducerea zgomotului s-au concentrat pe stabilirea de standarde de zgomot pentru anumite tipuri de echipamente. În decursul anului 2006 s-a urmărit continuarea implementării prevederilor Directivei 2002/49/CE privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiental transpusă în legislația română prin Hotărârea de Guvern nr. 321/2005 respectând următoarele măsuri:

- înființarea Comisiilor Tehnice Regionale (CTR), în vederea evaluării și aprobării hărților strategice de zgomot elaborate de către autoritățile administrațiilor publice locale, Compania Națională de Căi Ferate CNCF "CFR" S.A. și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România S.A
- evaluarea stadiului elaborării și aprobării hărților strategice de zgomot.

Elaborarea hărților strategice de zgomot se face pentru:

- 9 aglomerări cu mai mult de 250.000 de locuitori: București, Iași, Cluj -Napoca, Timișoara, Constanța, Craiova, Galați, Brașov, Ploiești și comunele limitrofe: Blejoi și Brazi.
- 30 tronsoane de drumuri principale cu mai mult de 6.000.000 de treceri de vehicule/an
- 6 tronsoane de cale ferată principale cu mai mult de 60.000 de treceri de trenuri/an și aeroporturile mari cu mai mult de 50.000 de mișcări/an.

Animalele abandonate au devenit o problemă în mediul urban odată cu demolările caselor care trebuiau să facă loc noilor cartiere de locuințe. Câinii abandonați din aceste gospodării s-au înmulțit necontrolat și umblă haotic.

Lupta pentru hrană devine feroce, iar adunarea și mișcarea lor în haite compromit siguranța, liniștea și imaginea orașelor. Una din metodele umanitare de remediere a acestei situații rămâne prinderea animalelor fără stăpân și gruparea lor în adăposturi special amenajate. Astfel, în județul Argeș există cel mai mare adăpost de câini din lume, și anume "Adăpostul de Câini Smeura", recunoscut oficial de Guinness World Records. Aici câinii beneficiază de îngrijire medicală, hrană, adăpost. Problemele generate de aceste adăposturi sunt cele legate de zgomotul pe care mai mulți câini la un loc îl fac, chiar dacă sunt dispuși în cuști separate.

La sfârșitul anului 2004, potrivit I.N.S. rețeaua de drumuri publice a României însuma 78.454 km. Din acestea, 15.712 km erau drumuri naționale, 35.215 km erau drumuri județene și 28.491 km drumuri comunale.

Lungimea drumurilor publice cu îmbrăcăminți ușoare rutiere era de 20.200 km, iar 38.374 km erau drumuri pietruite și de pământ. După felul de acoperământ, 20.880 km erau drumuri modernizate cu îmbrăcăminți din beton-ciment, asfaltice de tip greu și mijlociu sau pavate cu piatră cioplită.

Rezultatul acestor date statistice este acela că, densitatea rutieră în România calculată în kilometri de drum la o mie de km pătrați este de 33,1, cea mai scăzută comparativ cu țările Uniunii Europene. În prezent, sistemul de transport amenință

semnificativ mediul înconjurător și sănătatea umană; reducerea transportului feroviar de persoane a generat apariția transportului rutier privat de persoane; de aceea este necesar să se obțină un echilibru între transportul public și cel privat atunci când facem comparație cu Uniunea Europeană. Obiectivul principal al politicii din domeniul transportului îl constituie restructurarea sistemului de transport în localități și între localități, asigurarea funcționării acestuia în vederea realizării unui sistem operațional, riguros, omogen, fluent, ecologic, silențios.

Transportul rutier emite substanțe poluante, pe primul loc situându-se gazele de eșapament. Volumul, natura și concentrația poluanților emiși depind de tipul de autovehicul, natura combustibilului, condițiile tehnice de funcționare și starea tehnică a autovehiculului. Nocive și cu efecte grave asupra mediului sunt gazele cu efect de seră (CO₂, CH₄, N₂O), acidifianți (NO_x, SO₂), metale grele (Cd, Pb), hidrocarburi policiclice aromatice, compuși organici volatili, pulberi sedimentabile.

Politica în domeniul asigurării dezvoltării durabile a sectorului transporturi are în vedere următoarele acțiuni generale privitoare la mediu:

- în domeniul creării pieței interne, reglementări concentrate în special prin restrângerea nivelelor de poluare în limitele stabilite în standardele Comunității Europene;
- în domeniul protecției și conservării mediului, materializarea conceptului de transport durabil, utilizarea modurilor de transport ecologice; utilizarea de mijloace de transport performante tehnic și operațional; implementarea tehnologiilor de depoluare etc.

În contextul dezvoltării durabile și în concordanță cu angajamentele finale rezultate din procesul de negociere cu Uniunea Europeană al Capitolului 22-Mediu, au fost elaborate o serie de acte normative prin care s-a inițiat un program de măsuri în vederea extinderii spațiilor verzi. În cadrul planurilor de urbanism și amenajare a teritoriului este obligatoriu să se respecte principiile ecologice, pentru asigurarea unui mediu de viață sănătos, prin introducerea spațiilor verzi ce constituie habitatul natural cel mai des întâlnit pentru speciile de plante și animale.

Pentru menținerea și întreținerea spațiilor verzi, precum și crearea unora noi se prevăd o serie de obiective:

- stoparea diminuării și degradării spațiilor verzi intraurbane și periurbane;
- analiza suprafețelor intraurbane și periurbane existente, reglementarea și monitorizarea acestora;
- conservarea suprafețelor spațiilor verzi;
- reabilitatea zonelor intra și periurbane verzi degradate;
- elaborarea raportului anual de evaluare și monitorizare a suprafețelor verzi urbane;
- eliminarea a 60% din construcțiile ilegale intraurbane și redarea terenurilor, pe care se află acestea, circuitului spațiilor verzi recreative sau de joacă.
- realizarea de noi spații verzi în interiorul localităților urbane și îmbunătățirea celor existente;
- continuarea acțiunilor de plantare a puietilor de salcâm, stejar, molid, tei și gard viu în parcuri;
- urmărirea respectării normelor regulamentului general de urbanism privind raportul număr locuitori/spații verzi în localitățile urbane;
- extinderea perdelor de protecție în zonele industrializate.

Concluzii

Creșterea demografică, progresele civilizației, alături de dezvoltarea industriei, a transporturilor și exploatarea nerațională a resurselor naturale, pun în pericol starea de sănătate a populației și conduc la epuizarea resurselor.

Problema cheie a dezvoltării durabile o constituie reconcilierea între două aspirații umane: necesitatea continuării dezvoltării economice și sociale, dar și protecția și îmbunătățirea stării mediului, ca singură cale pentru bunăstarea atât a generațiilor prezente, cât și a celor viitoare.

Cauze generatoare de probleme:

- dezechilibre majore între „boom-ul” economic post 1999 și capacitatea societății de reconversie;
- lipsa unei strategii de dezvoltare durabilă urbană pe termen mediu și lung;
- dezinteresul față de conservarea ecosistemelor și mediului în general.

Soluția viitorului este dezvoltarea economico-socială durabilă și acțiunea pentru creșterea calității vieții.

Calitatea aerului în localitățile urbane trebuie îmbunătățită prin toate mijloacele la dispoziție; acțiunile tuturor producătorilor industriali trebuie să țină cont de cerințele actuale privind diminuarea poluanților în atmosferă.

Calitatea apei potabile furnizate prin sisteme publice nu este încă la nivelul impus de directiva UE privind calitatea apei potabile destinate consumului uman, fiind necesare cheltuieli substanțiale pentru conformare în următorii ani, până la termenele stabilite în urma negocierilor cu Uniunea Europeană.

Rețelele publice de alimentare cu apă sunt încă insuficient de extinse.

Rețelele de canalizare și stațiile de epurare existente sunt vechi, acestea nerealizând parametrii impuși de legislația privind epurarea apelor uzate orășenești; pentru aceasta sunt necesare lucrări costisitoare de modernizare/reabilitare.

Situația spațiilor verzi este încă necorespunzătoare, în majoritatea localităților urbane, fiind necesare măsuri mai decise de preservare, o mai bună întreținere a celor existente și de înființare a unora noi. Activitățile de urbanism și amenajarea teritoriului au în vedere rolul foarte important al vegetației în ameliorarea calității aerului, reducerea poluării fonice, ca și cel estetic și decorativ.

Nivelul de zgomot se menține ridicat în zonele urbane, îndeosebi datorită traficului rutier. Aceste măsuri de reducere a nivelului de zgomot, trebuie să fie combinate cu acțiuni de amenajare a drumurilor și traseelor rutiere, precum și organizarea traficului propriu-zis. Se lucrează deja la autostrada București-Constanța, iar tronsonul Brașov-Borș sunt în fază de proiect, toate acestea urmând să descongeseze traficul rutier și să-l fluidizeze.

Comunitatea trebuie să-și definească prioritățile și să-și planifice implementarea acestora în mod eficient, pentru următorii ani.